

Publicerad 2012-07-31 18:18 av L I V

Underground, neurotiskt regnsmatter mot sommarhud och tankar i en slags riktning

jag är en fågelflicka i förfall

en duva utan vingar

där jag målar tavlor för världen

för någon

för ingen

men kanske mest

för mina gröna ögons vilja till ärlighet

förvandlar mig ständigt

till någon jag inte är

det är nog bäst så

en himmel längtar

där sagorna är skrivna för osagda hemligheter

jag flyr

varje gång det gör ont

och jag dör lite grann

varje gång jag inser

att vi inte blir sannare än så här

du min renaste längtan

det är stjärnklart i mina rum

och tårpilen ropar ännu

på vindarnas innerlighet

en jävlig balansgång

för slocknade hjärtans serenader

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren L I V med Poeter.se id #35208 innehar upphovsrätten